Подібні до тих, що в небесному світі —
"Хвостаті комети" є в зошиті в Миті:
На кожній сторінці по дві і по п’ять.
Різниця лиш та, що вони —
Не летять.

Нехай би летіли, як ті, що он — з неба.
Бо хлопчику Миті їх зовсім не треба,
Та якось у нього все робиться так,
Що збутись "хвостатих"
Не може ніяк!

Звичайно, ви хочете знати секрети:
Звідкіль же у Миті "хвостаті комети"?

Це діло не мудре. Пояснюю вам:
"Комети" у зошитах
Робить він сам.

Як тільки у класі почнуться уроки,
То крутиться й вертиться він на всі боки:
Умочить перо й... того штовх, того хап!
Рукою махнув —
А чорнило... ляп!

Не любить і він, коли в зошиті пляма:
Страмитимуть знову — учителька, мама.
Нахилиться Митя під парту тайком
І пляму чорнильну
Лизне язиком.

Лизне, тоді — ще раз. Щоб зникла, проклята.
А з плями виходить "комета хвостата"...
У синім чорнилі всі губи, язик,

А він — уже другу вилизує.
Звик!

В перерву стає у куток біля груби
І чистить резинкою губи і зуби,
Свій довгий язик витира об кашкет,
Досвідчений майстер
"Хвостатих комет"!

Прийшлось і на зборах про це вже казати,
Та Митя продовжував плями лизати.
...І от перестав! Мов рукою зняло.
І як ви гадаєте,
Що помогло?

Поміг той малюнок стінної газети,
Де Митя нагнувся і робить "комети"
Як є в вас у класі любитель "комет"
Малюйте і з нього
Подібний портрет.